

Milujeme, nebo ničíme, nic mezi tím

Chilský tenorista León de la Guardia o svém pražském koncertě, lásce k vážné hudbě i historii Prahy

Praha – Na koncertě v Dvořákově síni pražského Rudolfiny se zítra před publikem setkají česká sopranistka Adéla Váňová Mičková a tenorista León de la Guardia. Hosta z Chile jsme se proto zeptali, jaká byla jeho cesta k vážné hudbě a do Prahy a jaké má tato hudba v jeho vlasti záze-
mí.

Jak se v krajině vážné hudby cítíte?

Hudba ovlivňuje život mužů. Ať chceme, či nikoli. Ale tak je to s každou profesí. Já si vybral vážnou hudbu. Ostatní druhy, třeba jazz nebo country, už jsou jen mí příležitostní přátelé.

Co doma, jakou hudbu si používáte?

Poslouchám operu obecně, Puccini, Verdi, Wagner, Čajkovskij. Také mě zajímají někteří neoperní skladatelé jako Liszt, Chopin, Bach a Beethoven.

Jaké místo zaujímá operní zpěv ve vaší rodné zemi, v Chile a jaké je tam publikum?

Chilské publikum je velmi náročné. Zná tradice a má velmi dobrý vkus, pokud jde o operu. Jinak jsou Chileané hodné emotivní. Buď milujeme, nebo ničíme, nic mezi tím. Z naší povahy vyplývá, že jsme bojovná rasa s extrémními názory.

Operní pěvci musí hodně pečovat o hlas. Kolik času mu věnujete vy?

Nejlepší péčí pro hlas je mít dobrého mistra, který na vás dohlíží. Kontrola techniky zpěvu je i klíčem ke zdravému hlasu. Jsme vydáni napospas

CHARISMATICKÝ TENOR. León de la Guardia říká, že jej baví hledání dokonalosti. Foto: archiv

externím vlivům, jako je počasí, klimatizace, znečištění ovzduší, vlhkost vzduchu a další. To všechno může být hrozbou.

Budete v Praze poprvé? A co byste z ní rád viděl, popřípadě z jiných českých měst nebo kultury? Pokud bude čas, samozřejmě.

Už jsem v Praze byl, miluji ji. Líbí se mi zdejší lidé, architektura, historie, plná zajímavé symboliky. Praha je historický klenot, perla, která přetavila bolest a zkušenosti sta let do čistě krásy.

S pěveckou partnerkou Adélou Mičkovou, s níž vystoupíte na koncertě, jste se potkal při studiích. Poutá vás k sobě jen zpěv, nebo máte i jiné společné zájmy?

S Adélou jsme se poprvé setkali při koncertu v jednom malém českém městě. Pak jsme se znovu viděli v Karlových Varech. A občas se vídáme na hodinách Antonia Carangela, velkého italského tenora, u kterého oba studujeme. Adéla má skvělý hlas, krásně zabarvený. Spojuje nás láska k operě a hledání dokonalosti.

Zbývá vám při častém koncertování čas na soukromí? Co děláte, když odpočíváte?

S osobním životem nemám problém. Ani já, ani moji blízcí. Moje priority jsou totiž jasné. Láska, respekt a starost o rodinu. Snažím se to co nejlépe kloubit s hudbou. A pokud jde o klid, vlastně neodpočívám. Pořád pracuji na různých věcech... Možná bych s tím měl něco dělat. (kul)

Do Prahy míří Ringo Starr

Praha – Sedm let poté, co se českým fanouškům britské skupiny The Beatles představil Paul McCartney, vystoupí v Praze i druhý žijící člen někdejší legendární kapely Ringo Starr. Jeden z nejslavnějších bubeníků planety, jenž se po rozpadu slavné liverpoolské čtveřice vydal na sólovou dráhu, odehraje svůj pražský koncert 29. června, pár dnů před svými 71. narozeninami.

Přestože v éře Beatlemánie se Starr skladatelsky příliš nerealizoval, svým svérázným, byť technicky spíše jednoduchým bubenickým stylem se významně podílel na zvuku skupiny. Nazpíval i hity With a Little Help From My Friends, Yellow Submarine či Octopus's Garden a pozvedl roli muže s paličkami na rovnocenného člena kapely.

Liverpoolský rodák Richard Starkey, jenž ke svému uměleckému jménu přišel díky své oblíbené v prstenech (Ringo) a zkrácením příjmení (Starr), byl jako dítě často nemocný. I proto ve škole zaošťoval a studii brzy zanechal. Pracoval jako pošťák nebo truhlářský učeň, avšak jeho osudem se stala hudba.

V polovině 70. let se Starr rozvedl s manželkou Maureen, s níž má syny Zaka (známého bubeníka), Jasona a Leeho. O pár let později se oženil s herečkou Barbarou Bachovou a koncem 80. let oba úspěšně podstoupili protialkoholickou léčbu. Krátce poté se vrátil ke koncertování se svým All-Starr Bandem. Vegetarián Starr vede spokojený život, nedávno vydal patnácté sólové studiové album s názvem Y Not, hlásá lásku a mír a netouží po titulu sir. (čtk)

Monika Načeva ctí staré básně

Praha – Zpěvačka Monika Načeva, která dnes oslaví pětáctý narozeninový, se do povědomí dostala jako výrazná osobnost Divadla Sklep. V 90. letech se vydala na sólovou dráhu, kterou směřovala od rockového písničkářství ceněného alba Možnosti tu sou (1994) až k elektronické hudbě. Loni vydala desku The Sick Rose, kterou natočila s britským hudebníkem Timem Wrightem. Nazpívala na ní více než sto let staré básně českých autorů. Od šestnácti let hrála Načeva divadlo. Na albu Možnosti tu sou spolupracovala s kytaristou Michalem Pavlíčkem a textařem a básníkem Jáchymem Topolem. Poté nahrála psychedelické experimentální desky Nebe je rudý (1996) a Mimoid (1998). Po mateřské dovolené Načeva v roce 2002 vyšla Fontanela, ovlivněná world music, a v roce 2007 album Mami, opět s Topolovými texty. (čtk)

James Bond se oženil

Los Angeles – Britští herci Daniel Craig a Rachel Weiszová, kteří v připravovaném filmu ztvární manželský pár, si své role vzali k srdci. Agentura, jež zastupuje Craiga, oznámila, že se hollywoodská dvojice bez jakéhokoli halasu vydala k oltáři a řekla si „ano“. V médiích se spekuluje o tom, že utajené svatby v New Yorku se zúčastnili pouze dva přátelé a dvě děti novomanželů z předchozích vztahů. Craig (43) vešel do povědomí veřejnosti hlavně jako aktuální představitel agenta Jamese Bonda a Weiszová (41) získala Oscara za vedlejší roli ve snímku Nepohodlný. (čtk)

Hledání ztraceného času slaví dvacáté narozeniny

Praha – Pět set třicet pět sedmnáctiminutových dílů na zhruba 270 kilometrech filmu, tedy bezmála deset tisíc odvysílaných minut (což představuje více než sto celovečerních filmů) má na svém kontě pořad České televize Hledání ztraceného času. Už dvacet let jej připravuje a uvádí duchovní otec projektu Karel Čáslavský. Po celou dobu na něm spolupracuje se stále stejným režisérem Pavlem Vantuchem a stejnojmennou produkcí.

Hledání ztraceného času je pořadem plným rarit, objevů i zábavných kuriozit, který diváky nepřestává bavit. „Před

lety jsme například němý filmový výstup z roku 1910, ve kterém slavný Caruso zpívá arii z Trubadúra, doplnili zvukem z gramofonu a pan režisér Vantuch z toho pomoci počítače vytvořil perfektní zvukový film,“ říká Čáslavský. Cyklus často připomíná i technické unikáty, k nimž autor poznamenává: „Za první republiky bylo běžné, že si továrníci nechávali o výrobě ve svých podnicích natáčet instruktážní filmy. Díky tomu máme obrázky z výroby automobilů, letadel, lodí, ale třeba i čokolády, vložek do bot, bonbonů nebo margarí-

DUCHOVNÍ OTEC pořadu Karel Čáslavský. Foto: archiv VLP

nu. Ale byl natáčen i postup staveb přehrad, mostů nebo významných domů. Všechno hezky zdokumentované, krok za krokem. To už dnes snad nikdo nedělá a jednou to určitě bude chybět.“

Nejstaršími snímky, které Karel Čáslavský pro pořad použil, jsou záběry z června 1898 od Jana Kříženeckého, průkopníka českého filmu. „Tehdy jsme byli mezi prvními zeměmi ve světě, kde se začalo natáčet,“ upřesňuje Čáslavský, který byl v březnu 2010 uveden do Dvorany slávy TýTý, ankety o nejpobornější osobnosti televizní ob-

razovky: „Když jsme v roce 1991 začínali, chodilo mi poštou až sto oblasť měsíčně. Podnětné, přínosné, nadšené a občas i s namalovanou šibeničkou. Stávalo se, že jsem lidem bral jejich vžitě představu o životě za první republiky a hlavně v protektorátu a oni mi potom vyčítali, co budou říkat dětem. Postupně se to ale změnilo a lidi začali oceňovat, že na záběru v mém dokumentu poznali třeba tatínka, který hraje fotbal.“

Oblíbený pořad vysílá „dvojka“ v premiéře každou neděli od 9.10 s reprízou vždy v pondělí ve 13.50 hodin. (kul)

Columbo byl pro Petera Falka štěstím i prokletím

Los Angeles/Praha – Pomačkaný baloňák, nepřítomný pohled a laciné doutníky – to byly hlavní znaky populárního poručíka Columba ze stejnojmenného televizního seriálu. Pod ošuntělým zevněškem se ale skrývalo skutečné kriminalistické eso, jemuž dlouhá léta propůjčoval tvář Peter Falk. Americký herec s východoevropskými kořeny zemřel ve čtvrté ve věku 83 let ve svém domě v Beverly Hills.

Dlouhá kariéra v roli inspektora Columba – poprvé jej hrál už v roce 1968 – udělala z Falka herce jedné postavy. Díky ní se sice proslavil na celém světě, zároveň se ale prakticky zapomnělo na jeho další výkony. A ty přitom nebyly vůbec špatné: za televizní film The Price of Tomatoes (Hodnota rajských jablíček) dostal v roce 1962 první Emmy, o deset let později si vysloužil i divadelní cenu Tony za účinkování ve hře The Prisoner of Second Avenue (Zajatec 2. avenue).

Právě divadlo Falk původ-

AMERICKÝ HEREC s východoevropskými kořeny Peter Falk, který dal tvář detektivu Columbovi. Foto: ČTK/AP

ně toužil dělat ze všeho nejvíce, tedy snad kromě vstupu do armády. Vojáci ho ale odmítli kvůli výraznému hendikepu – když mu byly tři roky, připravila ho rakovina o jedno oko. Jak Falk později vzpomínal, jeho matka mu dala vybrat z celé hromady skleněných očí, jen aby nebyl smutný.

Falk krátce pracoval jako úředník, ale touha hrát u něj nakonec převážila. Na televi-

zi, či dokonce film přitom nepomýšlel. „Pokud jste se stali v roce 1950 v New Yorku hercem, pak jste stáli na jevišti. Odejít do Hollywoodu bylo jako odletět na Mars,“ vzpomínal Falk na počátky své kariéry. Cesta k filmu ale byla nakonec kratší, než si myslel.

Na televizní obrazovce debutoval v roce 1957, o rok později dostal první roli u filmu ve snímku Wind Across the

Everglades (Vitr nad močály). Za roli zabijáka ve filmu Murder, Inc. (Vražda, a. s.) si v roce 1960 dokonce vysloužil nominaci na Oscara, stejně jako o rok později za vedlejší roli ve filmu Pocketful of Miracles (Plná kapsa zázraků).

V 60. letech se už Falk objevoval na plátnech kin i na obrazovce pravidelně, stále ale patřil mezi méně známé herce. Zlom přišel s pilotním dílem seriálu o inspektoru Columbovi, který se objevil na amerických obrazovkách v roce 1968. Regulérní televizní seriál se začal vysílat v březnu 1971 a vydržel sedm sezon.

V té době se ale Falk blýskl i v původně televizním filmu Griffin a Phoenixová (1976). Spolupracoval také s významným nezávislým režisérem Johnem Cassavetesem a s německým režisérem Wimmem Wendersem. Zahrál si jak v jeho podobnosti Nebe nad Berlínem (1988), tak ve volném pokračování Tak daleko, tak blízko (1993).

Konec 80. let přinesl znovuzrození poručíka Columba.

V letech 1989 až 1994 vznikly čtyři nové série a v dalších letech se objevilo i pět speciálů. Definitivně poslední díl šel na obrazovky ve Spojených státech v roce 2003.

Falk, kterého nejvíce proslavila role italoamerického detektiva, ale ve skutečnosti žádným Italem nebyl. Jeho kořeny sahaly do východní Evropy – otec byl Polák, matka zase měla příbuzné v Rusku. Falkovi předci žili ale nejspíše také v Maďarsku a Čechách a oba jeho rodiče měli židovské kořeny.

Peter Falk byl dvakrát ženatý. Se svou první ženou adoptoval dvě dcery a jedna z nich je soukromým detektivem. V roce 1977 si vzal herečku Sheru Daneseovou, která se po jeho boku objevila i v seriálu o Columbovi. V posledních letech trpěl demencí v pokročilém stadiu, která byla zřejmě důsledkem Alzheimerovy choroby. Jeho lékaři před dvěma lety uvedli, že si herec už vůbec nic nepamätuje. Přesnou příčinu smrti si rodina nepřála zveřejnit. (čtk)